

Efron van Voorthuisen: 'Efron zijn strijd tegen kanker' Uitgeverij Boekscout, Soest 2012 ISBN: 9789462062030 Zie ook: www.boekscout.nl en <http://www.efron.nu> (Hersentumor/Kanker/ED/1)

Soort boek/Ziekte/Stijl: Egodocument van Efron die op 6 augustus 2011, op 26-jarige leeftijd overleed nadat bij hem twee jaar daarvoor een hersentumor was geconstateerd. Het boek van 157 pagina's bevat stukken uit zijn dagboek, een verzameling blogs uit die periode, een voorwoord van zus Eva, een nawoord van de familie Voorthuisen en achterin een gedicht van Henk van der Veer, Sneeker dichter. "Tijdens zijn ziekte heeft hij een dagboek bijgehouden, een boek geschreven vanuit zijn hart, een ontroerend boek waarin hij zijn gebeurtenissen en ervaring op zowel humoristische en soms emotionele wijze beschrijft. Het is een boek die herkenning en troost zal bieden aan hen die op dit moment hetzelfde moeten meemaken."

De opbrengst van het boek gaat naar de stichting KiKa (kinderkanker, www.kika.nl), het boek is te bestellen via [boekscout.nl](http://www.boekscout.nl) en de boekhandels.

Over de schrijver: "Efron van Voorthuisen (1985-2011) werd geboren te Sneek. Zijn ouders scheidden gedurende zijn pubertijd. Dat maakte de relatie met zijn zus Eva nog hechter. Efron hield van muziek en was een fervent Hiphop en Breakdance danser. Hij gaf danslessen en kreeg daarmee zowel in het noorden als in het westen van Nederland bekendheid. Hij had zijn eigen dansschool en een eigen studio. Daarnaast rondde hij een HBO opleiding af. Efron had gedurende lange tijd een relatie met Maaïke, maar deze relatie ging helaas stuk. In de laatste maanden van zijn leven ontmoette Efron een nieuwe liefde, zijn soulmate.

Korte Beschrijving: Het boek begint met een voorwoord van Eva, de zus van Efron die beschrijft hoe het leven van Efron verliep. Daarna beschrijft Efron zelf wat belangrijk was in zijn leven, hoe hij er achter kwam dat hij een hersentumor had en hoe dat zijn leven beïnvloedde.

Daarna vertelt Efron via blogs en dagboekfragmenten hoe hij die periode in zijn leven heeft ervaren en beleefd. Hij was samen met Maaïke, toen hij in augustus 2009 epileptische aanvallen kreeg. Hij was toen 24 jaar, net klaar met zijn HBO opleiding en maakte samen met Maaïke grootse toekomstplannen. Die plannen werden verstoord, Efron moest geopereerd worden, kreeg chemotherapie, moest revalideren, en hield restverschijnselen die het dansen onmogelijk maakte. Uit de blogs wordt ook duidelijk hoezeer Efron genoot van het leven, vrienden en familie. Hij werd door zijn ziekte rustiger, paste zich aan, ontdekte de Yoga, ontwikkelde een eigen levensovertuiging. Hij eindigde menige blog met 'peace and love', wilde iedereen respecteren.

De tumor werd, door de eerste operatie en chemotherapie met succes weggehaald, maar na anderhalf jaar later kreeg Efron weer klachten. Aanvankelijk werd gedacht dat er sprake was van een cyste in het hoofd, maar het bleek dat in de cyste opnieuw

een tumor zat en er ook een andere tumor in zijn hoofd bij was gekomen. Efron zou daarvoor misschien nog behandeld kunnen worden in een kliniek in Keulen, waarvoor op 11 augustus 2011 een intake gesprek was gepland. Hij stierf op 6 augustus in het ziekenhuis in Sneek.

Wat viel op: Het is indrukwekkend om te lezen hoe groot de positieve inzet van Efron was om deze kanker te overwinnen, en dat het dan toch niet lukt. Het blijft een gevoel van machteloosheid geven als mensen met zoveel levenslust zo jong moeten sterven. Het maakt dat je nog harder wil, dat kanker een ziekte wordt die te genezen is. Voor Efron en voor een aantal andere jongeren is dat medicijn te laat. Geen wonder dat Efron wil dat de opbrengst van het boek ten goede van de stichting KiKa komt.

Citaten: Pag. 7: *‘De onzekerheid die hij toen heeft gevoeld heeft er uiteindelijk voor gezorgd dat hij op zoek ging naar, voor hem, de zin van het leven. Hij haalde kracht uit trainen, want hij zag dat hij op eigen kracht zijn hand en been, die na de operatie niet goed meer werkten, kon aansterken. Hij haalde kracht uit het opschrijven van zijn gebeurtenissen, wat leidde tot dit boek.’*

Pag.54: *‘De schok van het nieuws viel ons zwaar. Zo was de tumor eerst nog ‘goedaardig, nu ineens kwaadaardig. Enorm veel woede en onbegrip voelde ik in deze tijd, maar liet het niet blijken.’*

Pag.94: *‘Door de medicatie en wie weet door de operatie begon ik steeds meer mijn gevoelens voor anderen te verliezen. Hoe dit kwam weet ik niet, maar ik leg de blaam bij de anti-epileptica. Ik word hier zo verdomd vlak van dat ik een egoïst werd. (...) Doordat ik alleen daaraan dacht verloor ik misschien wel het belangrijkste uit mijn leven: Maaïke.’*

Pag. 110: *‘Eindelijk was het dan zover ... de uitslag van de MRI-scan die de 16e van april was gemaakt! Tijdens het lange wachten konden we gelukkig nog wel lachen ... Om o.a. een neuroloog die er, werkelijk waar, uitzag als een CliniClown (gouden hesje, beige rib-pantalon + oranje-bruine blouse en natuurlijk de groene strik) ... Achteraf zou hij ook wel eens patiënt kunnen zijn, bedenk ik me nu. Een halfuur later dan gepland werden we eindelijk geholpen en was het hoge woord er snel uit: ‘Het ziet er allemaal goed uit’.’*

‘Pag. 142: ‘Ook dit komt goed en deze x doe ik het alleen, wat me alleen maar sterker maakt, mark my words! Peace and Love’

Pag. 153: *‘Onze lieve Efron heeft het vervolg van zijn boek niet af kunnen maken.’*

Recensie/ Extra: <http://www.efron.nu/>

<http://www.kika.nl/acties1/nieuwe-acties/elfron-zijn-strijd-tegen-kanker.html>

<http://www.grootsneek.nl/26143/elfron-van-voorthuisen-is-niet-meer-onder-ons/>